

กัญญิกา กล่อมสุวรรณ 2552: การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ.2439-2475 ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ประวัติศาสตร์) สาขาประวัติศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์ภูวดล ทรงประเสริฐ, Ph.D. 229 หน้า

งานวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2439 - 2475 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ มีเนื้อหาสาระดังนี้ บทที่ 1 เป็นบทนำ บทที่ 2 อธิบายถึงสภาพทั่วไปของจังหวัดนครศรีธรรมราช ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และ พัฒนาการทางเศรษฐกิจก่อน พ.ศ. 2439 บทที่ 3 อธิบายถึงความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วง พ.ศ. 2439 – 2460 บทที่ 4 อธิบายถึงความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในช่วง พ.ศ. 2461 – 2475 บทที่ 5 กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อสังคม และบทที่ 6 คือ บทสรุป

ผลการวิจัยพบว่า นครศรีธรรมราชมีความสำคัญทางเศรษฐกิจมาตั้งแต่อดีตโดยมีบทบาท เป็นเมืองท่าค้าขายกับจีนและอินเดียมาโดยตลอด จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2439 บทบาทเมืองท่า ดังกล่าวก็หมดความสำคัญลง นครศรีธรรมราชกลายเป็นแหล่งผลิตสินค้าสำคัญเพียงไม่กี่ชนิด ได้แก่ ข้าว ดีบุก ยางพาราเพื่อป้อนตลาดสเตรทเซ็ทเทิลเมนต์แทน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่เกิดขึ้นระหว่าง พ.ศ.2439-2475 นั้นเกิดจากปัจจัยหลักสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ประการแรก คือ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในคาบสมุทรมลายู และประการ ที่ 2 คือ นโยบายการรวมศูนย์อำนาจและการจัดตั้งมณฑลนครศรีธรรมราช

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2439 - 2475 สามารถแบ่งออกเป็น 2 ระยะด้วยกัน คือ ระยะที่ 1 ระหว่าง พ.ศ.2439 -2460 เป็น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการผลิตและการค้าข้าวเป็นสำคัญ ระยะที่ 2 ระหว่าง พ.ศ. 2461 - 2475 เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการผลิตและการค้าดีบุก ยางพารา ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเปิด ใช้เส้นทางรถไฟสายใต้